

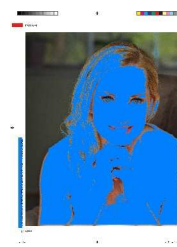
Jana

Država: Slovenija

Doseg: 97.000

Stran: 12

Površina: 2.259 cm²

17.04.2018

Torek

1 / 5

Objave so namenjene interni uporabi v skladu z odločbami ZASP in se brez soglasja imetnika pravic ne smejo prosto razmnoževati in distribuirati!

LICENJE IN PRIČESKA: BARBARA FARTEK, STILIRANJE: PETRA ROZMAN / OBLAČILA: LAURÉL

TANJA RIBIČ, IGRALKA

PREDSTAVA ME POTEGNE IZ BOLEČINE

Z duhovito in natančno izdelano igralsko prezenco me je očarala, ko sem jo pred skoraj 20 leti gledala v predstavi *Pigmalion*, v kateri je blestela v vlogi Elize Doolittle.

BESEDILO: DANAJA LORENČIČ // FOTOGRAFIJE: ALEKSANDRA SAŠA PRELESNIK

Svojo prepričljivo igro se vedno znova dotakne gledalcev, kar dokazuje tudi v predstavah *Čudežna terapija* in *Trač*. Toda izza uspešnih gledaliških, televizijskih in filmskih vlog se izriše podoba srčne, tenkočutne, krhke, a obenem zelo močne ženske, ki me je presunila s svojo človeškostjo.

Trenutno igrate v zelo uspešnih predstavah *Čudežna terapija* in *Trač*. Kaj je potrebno, da se vzpostavi kemija med igralci in občinstvom?

Čudežno terapijo igramo že tri sezone in v dveh letih smo odigrali 100 predstav, kar je neverjetno. V abonmanskem gledališču je težko vzdrževati uspešnice, saj je treba ustvarjati nove predstave. Zelo mi je žal, da smo nehali igrati *Čarovnice* iz *Eastwicka*, ker so bile moje soigralke takrat noseče, in upam, da bomo še dolgo igrali *Trač* in *Čudežno terapijo*. Ljudi je težko privabiti v gledališke dvorane, sploh če je predstava kakovostna in nekoliko zahtevnejša. Toda verjamem, da je možno narediti kakovostno komedijo, ki pritegne občinstvo. Moje poslanstvo je delati umetnost za ljudi, ne pa iz sebe delati umetnico.

Je težko nasmejati občinstvo?

Ključno vprašanje je, koga želimo nasmejati. Dandanes je veliko nezahtevne, cenene zabave. Ljudje si želijo instantno zabavo, ker nimajo veliko prostega časa. Toda naloga umetnosti je predramiti ljudi, kar je v teh časih težje.

V Sloveniji so trenutno zelo priljubljene televizijske serije. Vas sodelovanje pri takšnih projektih ne zanima?

Zelo sem se naužila tega, delala sem z vrhunsko ekipo in naučila sem se ogromno stvari. Ne umiram od želje, da bi igrala v serijah, vendar me prav tako ni nihče povabil k sodelovanju. Po tem, ko sem igrala Elizo Doolittle, v gledališču nisem dobila več veliko vlog, čeprav je to predstava, ki si jo je v zgodovini Mestnega ljubljanskega gledališča ogledalo največ ljudi. Očitno vlada neka uravnilovka, ki poskrbi, da ne izstopaš preveč in da ne dobiš novih priložnosti. Toda ker rada delam in imam v sebi vulkan želja, strasti in kreativnosti, vedno najdem kakšen projekt.

«**<<<>>>**»
Zaradi
napornega tempa
sem doživela
izgorelost.

«**<<<>>>**»

Menda je na vašo odločitev za igralski poklic vplivala znana igralka Mira Furlan, saj v otroštvu niste želeli postati igralka.

Res je. Bila sem usmerjena v petje in glasbo. Toda ko sem hodila v tretji letnik gimnazije, so snemali film Ljubezni Blanke Kolar, v katerem je imela Mira Furlan glavno vlogo, in potrebovali so statiste. Takrat sem spoznala Milo, ki je bila izjemno prijazna do mene. Snemanje me je povsem očaralo, obenem pa sem se prvič vozila z vojaškim letalom. Vse to je bilo zame tako zanimivo,

da sem se odločila za opravljanje sprejemnih izpitov na akademiji. Pred tem nisem imela želje, da bi postala igralka. Odraščala sem v Trbovljah, kjer gledališče ni bilo priljubljeno, sem pa v otroštvu redno hodila v kino.

Ste se na akademiji spopadali z občutki manjvrednosti, ker niste bili iz Ljubljane?

Bila sem velik lokal patriot in so mi šli Ljubljančani na

živce, ker so popačeno govorili (smeh), zato sem hodila v srednjo šolo v Celje namesto v Ljubljano. Bila sem ponosna, da mi je uspelo priti na akademijo iz skromne delavske družine. Toda žal mi je, da med odrasčanjem nisem preživela več let v Ljubljani, ker bi imela zdaj tukaj širšo socialno mrežo.

Imate veliko iskrenih prijateljev?

Imam prijateljice, ki me imajo za svojo, in sem del njihovega odrasčanja in življenja. Med nami je globoka ljubezen. Zdi se mi, da me imajo ženske rade, vendar večinoma niso iz mojega poklica, kjer vlada konkurenca. Toda tudi med igralkami se najdejo izjeme, ženske, ki v meni ne vidijo tekmičice. Veliko mi pomenijo dobri odnosi z ženskami, s hčerkama in z mamo sem zelo povezana. Čutim žensko ljubezen.

Katera hči vam je bolj podobna?

Težko rečem, ker je Ela zdaj v najstniškem obdobju in je iz razposajenega otročička postala samosvoja punca. Z Zalo razmišljava, kot da sva ena duša. Kako bo z Elo, pa bomo videli. Zdaj ima namreč najstniško fazo.

Vam veliko pomeni, da se vaši hčerki dobro razumeta?

Seveda. Tiste ženske, ki imajo sestre, so ozdravljene nevoščljivosti, ker imajo sestrsko ljubezen. Med mojima hčerkama je osem let razlike in Zala je bila rezervna mama Eli. Pri nas se vse vrti okoli ljubezni in si pogosto izražamo ljubezen. Povemo si, da se ljubimo z vsem srcem, in moji punčki znata to reči druga drugi.

Ste si od nekdaj želeli imeti družino?

Da, vsak namreč sledi vzorcu, ki ga je bil sam deležen, torej vzorcu primarne družine. Vedno sem si želela imeti vsaj dva otroka, in to je bila zame prioriteta. Ne vem, kako bi bilo, če ne bi imela otrok, morda bi bila bolj ambiciozna in bi poskušala igrati več v tujini. Toda zelo sem zadovoljna, da imam družino in zgledno kariero. Veliko pozornosti sem namenila vzgoji, da nista bili moji hčerki prepuščeni sami sebi. Nisem imela pomoči, saj je ena babica na Štajerskem, druga pa v Sarajevu.

Z možem sta sodelovala pri številnih uspešnih projektih. Ste bili pogosto deležni očitkov, da ste dobivali vloge le zato, ker je vaš moč režiser?

Še vedno sem deležna takšnih očitkov. Toda tudi Ingrid Bergman je igrala v Bergmano-

Tanja, ki je velika ljubiteljica živali, in njen maček Ibbo.

vih filmih. (smeh). Đuro mi je rekel, da se je vame zaljubil, ker sem mu bila všeč tudi kot igralka. Lepo je, če lahko delaš z ljubljeno osebo, ker delo hitreje poteka, saj veš, kaj čuti druga oseba, in zato hitreje prideš do želenih rezultatov.

Tudi vaša hči Zala se je odločila, da želi postati igralka, zato se je pred leti odpravila na študij v New York. Ste podprli njeno odločitev za študij v tujini?

Zala je izjemno nadarjena in odlično piše. V New Yorku so jo naučili, naj ne čaka na vlogo, ampak naj si jo napiše, in zdaj je sama napisala svojo monokomedijo in tekst za tri igralce. Ne bi bilo prav, da bi jo želela obdržati tukaj, ker ni bila srečna, saj je bila deležna stigme že zaradi priimka. Zanj sem želela najboljšo, zato sem podpirala njeno željo, da gre v New York. Ni preprosto, ker se ne vidimo pogosto, vendar je od nas odvisno, kako zapolnimo bolečino in praznino, ko gre od doma. Toda največja nagrada je, ko vidim, da se ona razvija.

V nekem intervjuju ste priznali, da je Zala bolj samozavestna od vas, kar me je presenetilo, saj ste na odru zelo suvereni. Od kod izvira vaše pomanjkanje samozavesti?

Veliko igralcev se zaradi primanjkljaja v duši odloči za igralski poklic, da zapolnijo praznino in dobijo občutek, da so ljubljeni, ker so to pogrešali v otroštvu. Imela sem precej neodzivnega očeta in nekatere primanjkljaje iz otroštva, zato sem bila negotova in hipersenzibilna. Skrbi me, da bi koga prizadela, in zelo me boli, če je kdo prizadet ali jezen. To me slabi, ker se močno odzivam na stiske drugih ljudi. Zala je imela boljše družinsko okolje, zato je bolj samozavestna. Ko so se v šoli znašali nad njo, se je zrelo spopadala s tem, verjela je vase in ni dovolila, da to vpliva na njeno samopodobo.

Se poskušate izogniti preprirom v družini in skrbite za ljubeče vzdušje?

Vedno poskušam za vse poskrbeti, celo če me kuža žalostno pogleda, se mi trga srce. Po drugi strani pa sem zelo temperamentna in strastna, kar pomeni, da se ne strinjam z vsem in se tudi pri nas doma krešejo mnenja.

Mediji se pogosto ukvarjajo z vašim videom. Vas to moti?

Ljudje večkrat poiščejo nekaj slabega pri drugih, da nahranijo svojo žalost, če niso zadovoljni s sabo. Marsikdo najbrž misli, da mi je bilo vse na pladnju ponujeno in da skrbim

«««»»
Večkrat sem dobila polena pod noge.
 «««»»

le zase. Večkrat sem dobila polena pod noge, ogromno bolečine sem doživela in moj videz je posledica tega, da se borim. Stokrat bi me že lahko pobralo zaradi vseh krivic. Nekaj časa so me krivice bolele, pozneje pa sem to sprejela kot motivacijo in s svojim delom dokazujem, kaj vse zmorem.

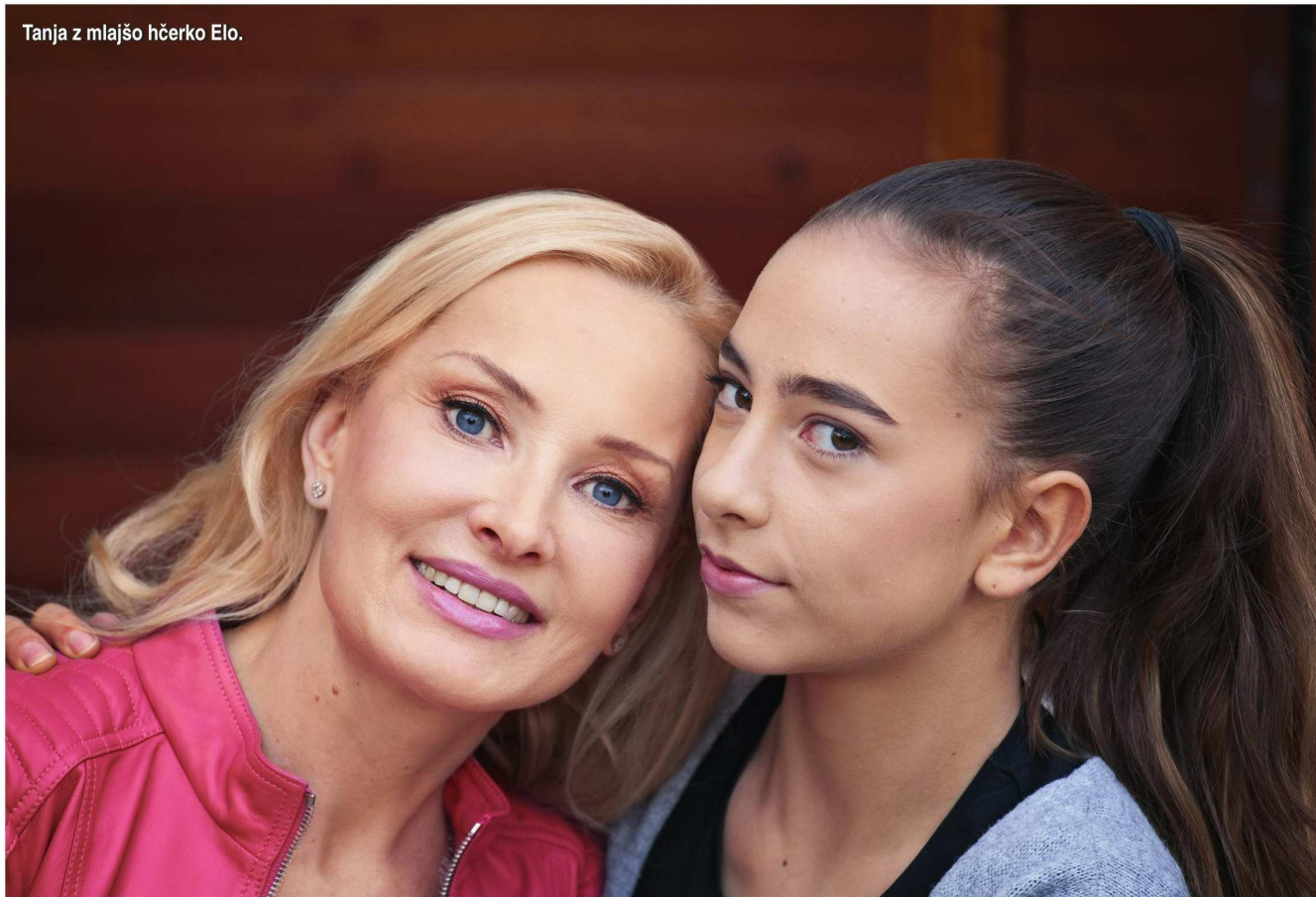
Kako se spopadate z bolečino?

Kadar mi je težko, jočem, vendar sem se naučila biti močna. Zaradi narave svojega dela ne morem vedno pokazati svojih čustev, vendar me lahko predstava potegne iz bolečine, ker je to neke vrste meditacija in grem v drug svet ter s tem pozabim na svojo bolečino.

Najbrž morate nameniti dovolj pozornosti tudi svojemu zdravju, da vam ni treba odpovedati predstav. Kako skrbite za svoje zdravje?

Zaradi napornega tempa sem doživela izgorelost in sem se zgrudila sredi pogovora. Takrat sem začela raziskovati. Odkrila sem, da imam v sebi visoko vsebnost težkih kovin, se najprej spoprijela s tem, spoznala sem ajurvedo in srečala Ivico Flis Smaka, ki človeka obravnava celostno. Občudujem njeno delo, ker je altruistka in strokovnjakinja. Redno hodim k njej, da mi pregleda hormone in mi pomaga ohranjati hormonsko ravnovesje. Prav tako mi zelo pomaga homeopatija. Moja prijateljica je dr. Maruša Hribar, strokovnjakinja za homeopatijo, ki jo poznam že iz otroštva. Ko sem pred kratkim dobila

Tanja z mlajšo hčerko Elo.

vročino, sem jo poklicala in takoj mi je pri-skrbela homeopatska zdravila, ki so mi omogočila, da sem bila naslednji dan že na vajah. Toda ko sem to objavila na Facebooku, mi je marsikdo očital, da ravnam neodgovorno, vendar je meni homeopatija pomagala, prav tako Đuru.

Stevilnim boleznim se lahko izognemo tudi z zdravim prehranjevanjem. Pazite na prehrano?

Seveda, vendar opažam, da vladajoča elita ne želi govoriti o tem, kako pomembna je prehrana. Nekaj časa sem bila presenečena, da ima lahko tako razvita država, kot je Anglija, slabo prehrano v šolah. Toda to je zato, ker služijo vladajočim elitam le kot plantaža za dobiček. Najslabše se prehranjujejo Američani in Angleži, vendar tudi Slovenci z vstopom v EU sprejemamo zakone in gremo prostovoljno v suženjstvo. Pred časom sem odkrila, da sem preobčutljiva za gluten, Đuro je imel zaradi tega celo težave s srcem, in ko je nehal uživati gluten, se je njegovo stanje izboljšalo. Toda če o tem javno spre-

govoriš, neredko naletiš na posmeh, vendar je pomembno ozaveščati ljudi.

Nekatere igralko pravijo, da je v srednjih letih precej manj vlog zanje. Kako se spopadate s tem?

Stvari, ki jih ne morem spremeniti, odmislim. Ne razmišljam o tem in se učim od svoje Zale, ki si sama napiše vlogo in predstavo. Kmalu bom stara 50 let in z Rokom Vilčnikom ustvarjam glasbeno stand-up komedijo Tako ti je mala moja.

V zadnjem času se spet ukvarjate z glasbo in menda pripravljate priredbe svojih skladb. Kako je nastala ideja za to?

Predstava Trač, ki jo je napisal Gašper Tič, je bila ena sama radost. Izbral je ljudi po svojem okusu in jim napisal vloge. Zelo smo se povezali med sabo in ustvarjali smo v čudovitem, ljubečem vzdušju. Z bendom sem se lepo ujela, zato je nastala ideja, da naredimo priredbe mojih skladb z moje prve plošče.

Letos ste po dolgem času nastopili na Emi.

Ste bili presenečeni, da se niste uvrstili v finale?

Da, ampak na to je treba računati. Nekaj časa potrebujem, da to predelam, potem pa sprejemem to kot motivacijo za naprej. Z nastopom sem si želela odpreti nova vrata in pokazati, da se spet ukvarjam s petjem.

Pogrešate filmske vloge?

To je moja prva ljubezen. Toda v Sloveniji ima vsak režiser svojo ekipo. Morda imajo mene preveč za Đurovo igralko, zato sem bila prijetno presenečena, ko mi je Matevž Luzar ponudil vlogo v filmu Dekleta ne jočejo. Z Đurom imava pripravljenih nekaj scenarijev in iščeva koproducente v tujini.

Pred kratkim sta praznovala 25-letnico poroke. Kako vama je uspelo ohraniti ljubeče razmerje?

Nastopijo tudi težka obdobja, recimo lani, ko je Đuro ogromno delal. Ni vedno idealno, ampak še vedno se ljubiva, pogrešava in privlačiva. Đuro je na Instagramu objavil čudovito Rumijevo misel, ki najbolje opiše najin odnos: »Ljubimci se ne srečajo šele nekega dne – od samega začetka bivajo drug v drugem.« Verjamem, da sva si usojena. ■

«**<<<>>>**
Stvari, ki jih ne morem spremeniti, odmislim.
«**<<<>>>**»